

til, at i de omtalte Skrifter siges virkelig det, som er min Mening, og det modsatte af den Opfattelse, som hævdes i vedkommende Skrivelse.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om Skat paa Skatten henviste den højtærede Minister ærede Medlemmer til at læse den Skrivelse, der er tilstillet Udvalget fra Finansministeriet, og det Forsvar, der dér var ført for Beregningen. Jeg kan ikke læse den Skrivelse anderledes end som en Indrømmelse af, at naar man regner lige frem, kommer man til helt andre Tal end dem, man fra Ministeriets Side har opgivet. Saa siger man bag efter, hvad jeg ogsaa forrige Gang gjorde opmærksom paa, at man kan ikke regne med, at der kommer saa meget ind, som det vil se ud til efter Beregningerne, fordi der vil foregaa en ny forkert Ligning. Men selve Beregningerne føre dog til et Resultat, der meget afviger fra det, som man opgav for os, og med Hensyn til, hvad der videre kunde komme af Fejl i Ligningerne, er det altsammen det rene Gætteværk. Ikke heller kan jeg se andet, end at man meget vel kunde anvende den fornødne Tid paa at tilvejebringe de nødvendige Oplysninger med Hensyn til Lønningelovene. Den højtærede Finansminister sagde ganske vist, at det vedkom ikke saa meget denne Lov, og det kan man med en vis Ret sige, men det er den højtærede Finansminister selv, der ved Fremsettelsen af sin Finansplan har ført hele dette Spørgsmaal ind i Diskussionen, netop i Forbindelse med disse Skattelove.

Dernæst vender jeg mig til nogle Bemærkninger om Ligningerne paa Landet og i Byerne. Det er mit Indtryk af den højtærede Finansministers Udtalelser i denne Henseende, at hans Opfattelse ikke var meget forskellig fra den Anskuelse, jeg fremsatte i Gaar. Dog blev jeg ikke helt klar desangaaende. Den højtærede Minister gik ud fra, at der var en ikke ringe Fejl paa Landet. Den højtærede Minister nævnede 20 pCt., ja, det er et Tal, som hverken han eller jeg eller nogen anden her i Salen vil prøve at hænge os i. Men altsaa den højtærede Minister mente, at der var en ikke ringe Fejl paa Landet. Hvad jeg ikke blev helt klar over, var, om han mente, der var en lige saa stor Fejl i Byerne, eller mente, der er en Forskel (*Finansministeren* [N. Neergaard]: Ja). Den højtærede Minister mener, at Fejlen er lige saa stor i Byerne. I saa Fald er den højtærede Minister ikke helt i Overensstemmelse med den Tankegang, der præger det sidste Tabelværk fra Statistisk Bureau. Der er ikke nogen Tvivl om, at den

Fremstilling, der dér er given, er lagt an paa at give det Indtryk, at Fejlen er noget større paa Landet end i Byerne. Jeg har i Gaar advaret imod at overvurdere denne Forskel. Jeg tror, man er meget tilbøjelig til at overvurdere den, jeg tror, man skal begrænse dette og ikke gøre det til mere end, hvad det er. Imidlertid tror jeg, der er en Forskel eller en Tendens til Forskel mellem Land og By. Efter Fremstillingen i Statistisk Tabelværk synes jeg, det er vanskeligt at benægte dette.

Paa en Maade er dette Spørgsmaal ikke afgørende for, hvad der skal ske, thi den højtærede Minister er enig med alle Retninger her i Tinget om, at det vilde være rart, om man kunde finde en Vej til at gøre Ligningen bedre og sikrere, end den hidtil har været, det blive vi let enige om. Blot synes jeg da, det er beklageligt, at den højtærede Finansminister lige som ikke har mere Lyst til at undersøge Muligheden for en anden Form for Skatteligning end den, vi have nu. Jeg fik i hvert Tilfælde det Indtryk af den højtærede Ministers Udtalelser i Dag, og jeg synes dog, at hele den Forhandling, der her er foregaaet, skulde føre ind i det Spor, at man undersøger, om der ikke dog er saa store Vanskeligheder ved de nuværende Skatteraad, at det er værd at gøre Forsøg paa at faa dem omdannede til Myndigheder, der vare noget mindre stedbundne og noget mindre ensartet sammensatte. Jeg tror, at man virkelig, hvis man vil opnaa noget paa dette Omraade — og derom er der fra alle mulige Sider Enighed —, vil gøre klogt i at stille sig saaledes.

Der er et Afsnit af den højtærede Ministers Udtalelser, hvor jeg gerne kan sige, jeg frydede mig ved at høre gode og rigtige Ord fra den højtærede Finansminister. Den højtærede Minister kan tænke sig, at Afsnittet forekom i hans teoretiske Betragtninger. Det var i de teoretiske Betragtninger, den højtærede Minister vendte mod de Talere, der havde haft Ordet fra Højres Side. Hele dette Afsnit af den højtærede Ministers Tale var jeg fuldkommen enig med ham i, det forekommer mig, at han Punkt for Punkt havde Ret i de Bemærkninger, han der fremsatte.

Jeg vil gerne i denne Sammenhæng, altsaa med Hensyn til, hvad der her er ført frem fra Højres Side, gøre to Bemærkninger. Den ene gælder Beregningen af, hvor overordentlig høje Skatter der skulde komme frem ved det Skattesystem, der dels findes, dels er foreslaaet. Man har fra de ærede Højretaleres Side sagt, at det saa ikke saa forfærdeligt ud, naar man tog disse